

Stedet; man dækkede den ene Ulovlighed med den anden, og jeg tror, at den sidste var den største. Dette Eksempel viser, at man følte, at det ikke gik an at lade Kommunen være urepræsenteret ved Landstingsvalget, men har følt, at man havde en Forpligtelse til at foretage nyt Valg. Den samme Følelse har ogsaa Valgbestyrelsens Formand i Skanderborg, Amtmand Dreyer, haft. Efter Bilag 7 i den foreliggende Betænkning har han ikke ventet paa at faa Meddelelse fra Hornstrup Sogneraad, men saa snart han i Avisen har set om denne Tyr, der har angrebet den valgte Valgmand, og at denne var død som Følge deraf, har han straks telegraferet til Ministeriet. Han var selv paa det rene med, at der maatte foretages nyt Valg, og han telegraferer blot efter Bemyndigelse, fordi Bemyndigelsen til et saadant Valg plejer at udgaa fra Ministeriet. Han telegraferer følgende: „Ifølge Aviserne er en af de valgte Valgmænd afgaaet ved Døden. Bemyndigelse udbedes snarest til at foranledige nyt Valg afholdt Mandag den 17de efter forudgaaet sædvanlig Bekendtgørelse.“ Dette Telegram modtog Ministeriet den 5te September. Det spekulerede over den Historie i 2 Dage og kom da til følgende Resultat: „Da Valgloven ikke indeholder Forskrift om Afholdelse af nyt Valg i det omhandlede Tilfælde, maa Ministeriet nære Betænkelighed ved at meddele den begærte Bemyndigelse.“ Hvad det var for Betænkeligheder, det højtærede Ministerium har haft, gaar over min Forstand. Det synes mig saa selvfølgeligt baade efter de Forudsætninger, jeg alt har gjort gældende, og ifølge den hidtil gældende Praksis, at der ikke kan være to Meninger om den Ting: Et nyt Valg burde foretages. Dersom der nu var foretaget nyt Valg i Hornstrup Kommune, hvad jeg tror gennem min Udtalelse at have paavist, havde været simpel Pligt, saa vilde Resultatet være blevet, at den valgte Kandidat havde faaet 133 Stemmer og Oppositionens Kandidat 131. Der havde da kun været 2 Stemmers Forskel, medens der nu er 3.

Jeg skal dernæst omtale Valget paa Endelave eller rettere sagt det Valg, som ikke fandt Sted der. Naar der kommer 4 Sogneraadsmedlemmer og begynde en Valghandling, og de saa, efter at 3 have stemt paa en Mand og den fjerde paa en anden, bryde op og gaa hjem, saa kan det slet ikke kaldes noget Valg. Den ærede Ordfører vil rimeligvis ikke sige, at her kan være Tale om nogen endelig Berigtigelse, thi der er intet Valg, som kan

berigtiges. Dersom Formanden her i Landstinget brød af midt i en Afstemning og sagde: Her standse vi, vi gaa ikke til Ende med, hvad Forretningsordenen foreskriver, saa var det ingen Afstemning. Paa en saadan Maade er det gaaet til paa Endelave, man er ikke kommen til Ende med, hvad Valgloven foreskriver, altsaa er der intet Valg foretaget. Naar noget saadant kommer til rette vedkommendes Kendskab, bør der hurtigst muligt træffes Foranstaltning til Foretagelse af en nyt Valg, men det er ikke sket. — Den ærede Ordfører har i Dag, lige som det er gjort i Betænkningen, sammenlignet Valget i Endelave med Valget i Bredstrup. Jeg forstaar ikke, hvorledes der her kan gøres en Sammenligning, saaledes at det gaar lige op, thi i Bredstrup er der faktisk foretaget Valg, og det er gaaet lovligt til med Undtagelse af, at der ikke er sket Bekendtgørelse ved Kirkestævne den ene Søndag. Til Gengæld har Sogneraadformanden opslaaet Plakater paa 3—4 Steder i Byen og ved lejet Bud givet Meddelelse til hver enkelt Vælger. Der har altsaa ikke været Mangel paa Bekendtgørelse, men der er sket saa god Bekendtgørelse, som tænkes kan. For øvrigt har Mangel paa Bekendtgørelse ved Kirkestævne ofte ligget for. Der har vel næppe nogen Sinde foreligget et Valg til Landstinget, uden at der ved et eller andet Valgmandsvalg har været Mangel paa Bekendtgørelsen, dels paa Grund af Messesfald, og dels fordi der ingen Gudstjeneste har været, og saa er der sket Bekendtgørelse næste Søndag eller paa anden brugelig Maade, og vi have aldrig gjort nogen Udsættelse af den Grund. Det er et Punkt, som Landstinget gentagne Gange har afgjort. I Bredstrup kan der ikke være Tale om Omvalg og heller ikke om at drage til Ansvar efter Valglovens § 92. Det er naturligvis ikke helt undskyldeligt, at Formanden har glemt at bekendtgøre den første Søndag, men han har jo bekendtgjort den anden Søndag, og der er dog en Undskyldningsgrund, som taler for hans Fremgangsmaade, nemlig at i Nabokommunen, Ullerup, som er Landsogn til Trinitatis Kirke i Fredericia, har man aldrig kendt anden Bekendtgørelsesmaade end at underrette hver enkelt Vælger. Denne Fremgangsmaade har man, efter hvad der er berettet mig, fulgt i Mands Minde baade ved Rigsdagsvalg og andre Valg. Der er ikke der Tale om at læse til Kirkestævne eller om nogen anden Bekendtgørelsesmaade. Naar altsaa Formanden i Bredstrup ved, at det er godt Latin